

Per Gimnaziją nuvilnijo dešimtoji mados ir dizaino „Banga“

„Palanga – miestas prie jūros, turintis ypatingą aurą. Prancūzų rašytojas Alber'as Camus yra pastebėjęs, kad „kai kurios išskirtinės vietovės, pavyzdžiui, pajūrio miestas, atsiveria dangui“. Ir iš tiesų, ar esate pajūte: stovi ant kranto, jauti sūrų jūros vėjo kvapą. Ir tiki, kad esi laisvas, o gyvenimas tik prasidėjo. Kūryba kaip ir jūra yra tiesiogiai susijusi su gyvybe – su jos dėsniais. Galima sakyti, kad mes esame jūros bangų pašaukti kurti“ – tokiais žodžiais prieš porą savaitių Palangos senojoje gimnazijoje prasidėjo dešimtoji mados ir dizaino šventė „Banga 2023“.

Šio teksto autorė – Gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja Aušra Šeštokienė, skaitovai – jos mokiniai abiturientai Titas Neimontas ir Raminta Kairyte, o paties renginio sumanytoja ir organizatorė – dailės mokytoja ekspertė Daiva Stonkuvienė.

„Sukurti drabužių kolekciją – didžiulis darbas. Tam nepakanka sukurti modelius. Reikia ir detalii apgalvoti jų judėjimą scenoje, parinkti audinius ir atitinkamą muziką. Muzika – 50 proc. pasirodymo sėkmės, – sako renginio autorė. – Iš tiesų ne visi ir imasi šio iššūkio, ne visi pradėję ir užbaigia. Tiesą sakant, norinčių dalyvauti „Bangoje“ buvo gal net dukart daugiau. Kita vertus, negaliu nepasakyti, kad mokiniams reikalingas ir mokytojas, kuris sumotyvuoja, išaiškina. Beje, po renginio kai kurie vaikai klausė: „Tai kam pirmą vietą?“. Tačiau aš kategoriškai laikausi pozicijos, kad mene, kūryboje negali būti matavimo, kas geriausias. Galų gale, kaip gali lyginti gimnazisto darbą su tarkim, pentkoto? Beje, pastaraisiais metais iš tiesų pasigendau aktyvesnio būtent gimnazijų įsitraukimo, nors mums tikrai labai smagu matyti ir tuos mažuosius savo kūrėjus“.

„Labai dėkoju Gimnazijos bendruomenei, Palangos miesto savivaldybei už visokeriopą paramą šiai dešimtajai „Bangai“, kad ji galėtų

įvykti, ir tokia, kokią visi ir pamatėme. Ačiū profesionaliai apšvietimo komandai „Pro DJ“. Taip pat esu labai dėkinga savo didiesiems pagalbininkams, kurių nematėme scenoje, bet net ir žiūrovui nematomas jų darbas buvo be galo reikalingas: Godai Petkevičiūtei, Rugilei Krajinskaitėi, Titui Kunigėliui, Lėjai Serapinaitei, Dominikui Trimailov, Matui Karakauskui“ – padėkų negaili D. Stonkuvienė

Dešimtojoje mados ir dizaino šventėje „Banga“ buvo pristatyta 17 kolekcijų iš 7 miestų – Palangos, Kretingos, Plungės, Joniškio, Tauragės, Šiaulių, Kauno. Devyni Gimnazijos jaunieji dizaineriai pristatė 5 kolekcijas: „Stuburas“ (abiturientės Austėja Kuprytė, Ugnė Bundulaitė, Gabija Jonušaitė, Kamilė Lušytė), „Be karo“ (antrokė Paulina Sumaryuk), „Tūzas“ (antrokas Julius Kristupas Krylovas), „Egzistencija“ (antrokė Enrika Grybauskaitė) ir „Uždaras vakaras“ (trečiookės Miglė Matukaitė ir Ula Kalvytė).

Kaipgi po jubiliejinės – dešimtosios – „Bangos“ jaučiasi jos 9 dizaineriai iš Palangos senosios gimnazijos? Kaip apskritai jie atsidūrė „Bangoje“? Ką jiems davė kolekcijos pristatymas šiame renginyje? Ir ar galvojantys savo ateitį sieti su dizainu?

Austėja: pirmą kartą savo kolekciją pristatėme Gimnazijos šimtmetyje, bet „Bangoje“ buvo visiškai kitas pasirodymas. Šimtmetyje buvo vienas pasirodymas, bet 3 kolekcijos, iš kurių viena – mūsų. O čia teko pristatyti savo kolekciją, kaip atskirą pasirodymą. Kadangi buvome 4 autorės, reikėjo išmokyti derintis viena prie kitos. Kita vertus, tai nebuvo taip sudėtinga, nes turime panašų skonį. Ar ateitį planuoju sieti su dizainu? Iš tiesų – ne, nes svajoju apie architektūrą.

Gabija: mūsų didžiausias iššūkis buvo darbas komandoje. Mokytoja mus perspėjo, kad bus labai sunku, nes teks derintis vienai prie kitos, kas kuriantiems žmonėms sudėtinga.

Sunkiau gal buvo pačią idėją surasti, bet kai jau apsisprendėme, dėl jos ginčų nebekilo. Teko daugiau derintis dėl įgyvendinimo, bet mums pavyko dirbti kartu, ir netgi dar labiau susibendravome. O prieš Gimnazijos šimtmetį, kai pirmą kartą pristatėme kolekciją, visa mėnesį tiesiog gyvenome daugiausia atsakomybės. Ir apskritai kolekcijos kūrimas suteikė labai daug patirties, net jeigu ir neplanuoju ateities sieti su dizainu. Planuoju studijuoti architektūrą. Tačiau juk ir čia reikėjo apgalvoti daug detalių, susidūrėme su drabužių konstrukcija, tad net sakytų, kad kolekcijos kūrimas irgi turi daug ko bendro su architektūra (*šypsosi*).

Kamilė: esame mačiusios, kaip kiti kuria kolekcijas, todėl panorėjome ir mes pabandyti. Sunkiausia buvo dirbti keturioms, kaip autorėms, bet mums pavyko. Išskodavome sprendimo tol, kol visos jaučiamės gerai, o po kolekcijos pristatymo mūsų draugystė netgi sustiprėjo. Tad tai buvo ir mūsų draugystės išbandymas (*šypsosi*). Labai džiugu, kad parodėme ir sau, ir kitiems, kad sugebame padaryti tokį didelį darbą kartu. Juk kiekvienai minčiai turėjo pritari dar 3 žmonės. Vieningai nusprendėme kolekciją pavadinti „Stuburas“, tad ir modeliuose naudojome detalę – stuburo prototipą. O po mokyklos planuoju studijuoti mediciną.

Ugnė: prieš pradėdama kolekciją mokytoja mums siūlė gerai pagalvoti, ar tikrai norime būti 4 autorės. Tačiau, nors iš pradžių ir kilo nesutarimų, bet nusprendėme, kad reikia darbą padaryti iki galo. Kolekcijos kūrimas davė labai daug patirties, išmokome dirbti komandoje, užbaigti darbą iki galo... O studijoms ketinu rinktis sveikatos mokslus.

Paulina: po gimnazijos šimtmetio, kuriame ir pamačiau gimnazistų kolekcijas, praėjus gal dviem savaitėms pakalbėjau su mokytoja ir prisijungiau. Pirminis kolekcijos pava-

2023 m. gegužės 26 d., penktadienis

dinimas buvo „Karo pabaiga?“, nes tuo metu, kai kūrėme kolekciją, tam tikru metu buvo sumažėję informacijos apie karą Ukrainoje, ir atrodė, kad tai tikrai greitai baigsis. Ir vis dėlto galutinį pavadinimą pasirinkau „Be karo“. Pavadinimas turi kelias prasmes – siejasi ir su Ukraina (*beje, Paulinos tėtis – ukrainietis, – aut. pastaba*), ir su pačiu gyvenimu, kuriame kovojame už viską, nuo pažymių mokykloje iki karjeros. O ar tai nėra beprasmybė? Kiek gi galima dėl visko stresuoti? Gal to visai nereikia? Kolekcijai pasirinkau bazinę – juodą – spalvą ir raudoną, savo mėgstamiausią. Raudona – ir kraujo spalva. Mano modeliuose yra daug ermių – tarsi žaidimų. Kolekcijai sukūriau ir karūnas, kurias galima suprasti, kaip pergalės, laimėjimo ženklą. Beje, kolekcijai kūrėme tik dvi savęs. Nors man puikiai sekasi matematika, bet taip pat mėgstu siūti, siuvinėti, nerti, tad kurdama kolekciją mėgavausi darydama tai, kas man patinka. Ir tik likus dviem savaitėms iki renginio staiga supratau, kad mano darbą matys ir kiti (*juokiasi*). Įdomu tai, kad prieš kurdama savo kolekciją man teko pabūti ir modeliu – Enrikos kolekcijoje. Scenoje esu buvusi ir anksčiau, kai mokiausi Šventojėje – ir šokau, ir renginius vedžiau. Tačiau tai – visiškai skirtingos patirtys. Ruošdama kolekciją tam įdėdai labai daug darbo, kuriam pristatyti turi vos 4 minutes... O savo ateitį vis dėlto planuoju sieti su matematika.

Julius-Kristupas: dar būdamas aštuntokas pamačiau draugų kolekciją „Bangoje“, nuo tada turėjau svajonę ir pats čia sudalyvauti. Man atrodė, kad labai *aina* sukurti kažką pačiam savo rankomis. Visiems aščiau, kad padarysiu, bet niekas netikėjo. Vis dėlto padariau pats – vienas, o ne kažkas kitas. Tačiau man buvo didelis iššūkis, nes kolekciją planavau „Bangai“, bet staiga teko ją paruošti Palangos jubiliejui, kuris vyko anksčiau. Tad laiko turėjau tik mėnesį ir vieną savaitę. Kurdamas kolekciją labai atsivėlėjau į žmones,

kurie ją pristatys, kad rūbas tiktų modeliu... Iki šiol negalvoju, kiek darbo slepiasi už rūbo. Ilgiausiai dirbau su dideliais marškiniais – j juos įdėta daugiausia darbo, bet jie labiausiai ir patiko tiek man, tiek kitiems. Sulaukiau net klausimų, ar parduodu (*juokiasi*)... Esu sužavėtas apšvietėjų darbu. Jie mūsų kolekcijų nematė, bet net ekrano užsklandas parinko tobulai... Dirbdamas su kolekcija išmokau naudotis siuvimo mašina, kurią man atidavė močiutė. Bet visą savo laiką ir skyrėme kolekcijai: nebesusitikau su draugais, o jei susitikdavome, tad labai trumpam. Prie kolekcijos sėdėdavau kasdien tikrai iki pusės pirmos nakties. O po „Bangos“ pirmą mintis – pagaliau susitvarkysiu kambarį. Po šios savo patirties galiu kiekvienam pasakyti: „Nebijok eiti ten, kur galvoji, kad nieko nemoki.“ O aš ir ateityje svajoju būti drabužių dizaineriu.

Enrika: savo kolekciją pristaciau jau ne pirmą kartą, bet būtent dabar, „Bangoje“, jaučiuosi ją išpildžiusi galutinai. O patirtis – neįkainojama. Po kokių 10 metų savo vaikams jau turėsiu, ką papasakoti ir parodyti, kad esu sukūrusi drabužių kolekciją. Ir kitaip įvertinau laiką. Ką iki šiol veikdavau? Su draugėmis plepėdavom, bet dabar, besiruošdamos „Bangai“, su jomis net ir labiau suartėjome. Net negaliu pasakyti, kad kolekcija – mano. Tai – devynių žmonių kolekcijos, nes draugės man labai padėjo. Kas buvo įdomiausia ruošiantis? Viskas labai įdomu. Statom scenos brėžinius, klausausi patarimų. Labai malonus jausmas, kai ateinam į repetitiją, o jos viską išmokysios. Ir man toks azartas dirbti toliau. Po „Bangos“ nulipom nuo scenos ir – ašarų pakalnė. Sėdėjome kavinėje ir žliumbėm. Toks buvo emocijų antplūdis. Tai buvo džiaugsmo ašaros. O kai matai kitų darbą, atrodo, kad ten nėra nieko sunkaus. Pavyzdžiui, pirmoje vyko anksčiau. Tad laiko turėjau tik mėnesį ir vieną savaitę. Kurdamas kolekciją labai atsivėlėjau į žmones,

P. Sumaryuk kolekcijos „Be karo“ akimirka.

Renginio autorė ir organizatorė D. Stonkuvienė.

E. Grybauskaitė su savo draugėmis ir kolekcijos „Egzistencija“ modeliais.

J. K. Krylovas, kolekcijos „Tūzas“ autorius.

„Uždaro vakaro“ autorės M. Matukaitė ir U. Kalvytė su savo kūriniais.

Kolekcijos „Stuburas“ autorės A. Kuprytė, U. Bundulaitė, G. Jonušaitė, K. Lušytė su savo modeliais.